

Recenzja w postępowaniu habilitacyjnym dr n.t. Katarzyny Marii Dareckiej

I. PODSTAWA OPRACOWANIA

1. Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2018 poz. 1668 ze zm.)
2. Wyznaczenie części składu komisji habilitacyjnej przez Radę Doskonałości Naukowej (Pismo DRKN.Z2.400.48.2025 z dnia 15.05.2025.)
3. Uchwała nr 2/H/2025 Rady Dyscypliny Naukowej Architektura i Urbanistyka na Politechnice Gdańskiej z dnia 03.06.2025 w sprawie powołania komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Katarzynie Marii Dareckiej.
4. Zawiadomienie o powołaniu na recenzenta (Pismo nr W-40/34.2025/WAR Przewodniczącej Rady Dyscypliny Naukowej Architektura i Urbanistyka z dnia 11.06.2025).
5. Dokumentacja habilitacyjna wraz z monografią oraz cyklem artykułów, wskazanych jako osiągnięcia naukowe stanowiące podstawę postępowania.

II. OCENA FORMALNA

1. Zgodnie z art. 219 Ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* podstawą nadania stopnia doktora habilitowanego jest osiągnięcie naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny. Za takie osiągnięcie może być uznany co najmniej jedna monografia naukowa wydana przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a. lub cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b.

Wymóg został spełniony – jako podstawę postępowania została wskazana monografia autorska, stanowiąca podsumowanie badań z zakresu ochrony i konserwacji historycznej stolarki drzwiowej w Gdańsku wydana przez Muzeum Gdańska oraz Politechnikę Gdańską, a także cykl pięciu artykułów z zastrzeżeniem, iż jeden z nich został opublikowany w czasopiśmie, które nie znajduje się w wykazie, o którym mowa w przywołanym artykule ustawy i nie znajdowało się w żadnym z wykazów ogłoszonych od roku 2004.

2. Osoba ubiegająca się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego powinna wykazywać się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Wymóg został spełniony - dokumentacja habilitacyjna zawiera informacje wskazujące na realizowanie działalności naukowej poza podstawowym miejscem pracy Kandydatki.

3. Oprócz wskazania i opisanie osiągnięcia wnioskodawca powinien przedstawić opis kariery zawodowej.

Wymóg został spełniony – dokumentacja habilitacyjna zawiera informacje niezbędne do oceny przebiegu kariery zawodowej Kandydatki.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że wniosek oraz załączona dokumentacja zawiera dane wymagane w świetle przepisów ustawy i może być poddany ocenie merytorycznej.

III. OCENA MERYTORYCZNA

1. Uwagi wstępne

Zakres tematyczny działalności naukowej Pani dr Katarzyny Marii Dareckiej to przede wszystkim ochrona i konserwacja zabytków ze szczególnym uwzględnieniem stolarki okiennej i drzwiowej w Gdańsku. Ze względu na wykształcenie oraz ścieżkę kariery zawodowej Kandydatki, prowadzone przez nią badania oraz prezentujące ich wyniki publikacje charakteryzują interdyscyplinarność oraz oryginalność podejścia do omawianych zagadnień. Można je także uznać za kontynuację badań dotyczących stolarki architektonicznej prowadzonych przez prof. Jana Tajchmana.

2. Ocena osiągnięcia naukowego wskazanego przez Kandydatkę jako podstawa postępowania habilitacyjnego.

2.1. **Monografia naukowa.** Osiągnięciem wskazanym we wniosku jest recenzowana monografia naukowa *Drzwi i wrota w Gdańsku*, stanowiąca podsumowanie badań nad historią, ochroną i konserwacją stolarki otworowej w obiektach zabytkowych. Monografia została opublikowana w 2024 roku wspólnie przez Muzeum Gdańskie oraz Politechnikę Gdańską, co jest istotne, gdyż wydawnictwo tej drugiej w roku wydania ujęte było w wykazie wydawnictw publikujących recenzowane monografie naukowe i zaliczonym do Poziomu I (na podstawie Komunikatu Ministra Edukacji i Nauki z dnia 22 lipca 2021 r.). Dr Katarzyna Maria Darecka jest jedyną autorką monografii.

Monografia *Drzwi i wrota w Gdańsku* to unikatowe, bogato ilustrowane opracowanie, liczące ponad 430 stron, wydane jako XVIII tom serii *Res Gedanenses*. Publikacja jest oparta na wieloletnich badaniach terenowych i archiwalnych obejmujących zabytkową stolarkę drzwiową Gdańska. Monografia analizuje formy, konstrukcje, dekoracje, kolorystykę i techniki wykonania drzwi od średniowiecza po czasy współczesne. Zawiera opisy najstarszych zachowanych wrót, m.in. Ratusza Głównego Miasta i kościoła św. Katarzyny. Książka została bardzo dobrze przyjęta przez środowisko naukowe i konserwatorskie.

Wydawcy i recenzenci podkreślają, że książka „dosłownie otwiera drzwi do przeszłości Gdańska”, ukazując nie tylko aspekty techniczne, ale też kulturowe i estetyczne związane z drzwiami jako elementem architektury. Warto także zauważyć, iż mimo naukowego charakteru, publikację cechuje przystępność, co ma bardzo duże znaczenie w dotarciu do szerszego kręgu odbiorców, w tym w szczególności miłośników Gdańska i jego dziedzictwa. W tym kontekście bardzo duże znaczenie ma także wysoka jakość edytorska monografii, która była możliwa dzięki wsparciu przez mecenas kultury (LPP S.A. i P.H.U. Ortis).

Dzieło to stanowi moim zdaniem wartościowy wkład w rozwój nauki nie tylko w ramach dyscypliny architektura i urbanistyka na gruncie nauki polskiej, ale także w połączeniu z wcześniejszą monografią dotyczącą okien, uzupełnia lukę w piśmiennictwie, stanowiąc ważny punkt odniesienia dla wszystkich badaczy zajmujących się podobną tematyką w innych ośrodkach miejskich.

2.2. Drugim osiągnięciem wskazanym przez dr Katarzynę Darecką jest **cykl artykułów**. Obejmuje on następujące pozycje:

- K. Darecka, *Badania, konserwacja i adaptacja przyziemia ratusza Głównego Miasta Gdańska*, „Wiadomości Konserwatorskie”, 2019, nr 58, s. 133–143.
- K. Darecka, K. Piątkowska, E. Piątkowska-Ratajczyk, *Metodologia i metodyka odtwarzania stolarki okiennej w zabytkowych obiektach. Muzeum Bursztynu w Wielkim Młynie*, „Wiadomości Konserwatorskie”, 2023, nr 75, s. 129–143.
- K. Darecka, A. Kriegseisen, *Wieniec, kamieniczki oficerskie i latarnia Twierdzy Wisłoujście w Gdańsku. Badania, konserwacja, adaptacja. Wybrane zagadnienia*, „Wiadomości Konserwatorskie”, 2025, nr 81.
- M. Bigoś-Bojarska, K. Darecka, *Zespół Przedbramia ulicy Długiej w Gdańsku. Prace konserwatorskie i adaptacyjne*, [w:] *Spotkania Malborskie im. Macieja Kilarskiego*, red. A. Dobry, MZM, Malbork 2010, cz. 1–3, s. 225–242.
- K. Darecka, *Brama Wyżynna. Konserwacja i adaptacja obiektu historycznego do współczesnych funkcji*, „Renowacje i Zabytki”, 2013, nr 3, s. 117–121.

Część artykułów ma charakter współautorski. Kandydatka bardzo precyzyjnie określiła swój wkład w ich powstanie, a pozostali autorzy pisemnie to potwierdzili.

Wszystkie publikacje koncentrują się na konserwacji, badaniach i adaptacji zabytkowych obiektów architektonicznych w Gdańsku, co tworzy spójny tematyczny rdzeń. Jako główne zagadnienia cyklu można wskazać: 1) stolarkę architektoniczną (okienną i drzwiową); 2) adaptację zabytków do współczesnych funkcji; 3) metodologię konserwatorską; 4) dokumentację i analizę historyczną obiektów. Obiekty takie jak Ratusz Głównego Miasta, Twierdza Wisłoujście, Brama Wyżynna, Zespół Przedbramia, czy Wielki Młyn są nie tylko zabytkami o wysokiej wartości, ale też reprezentują różne typy architektury, co wzbogaca zakres tematyczny.

Co więcej, publikacje wykazują spójność metodologiczną. Przede wszystkim oparte są na badaniach terenowych, analizie historycznej, dokumentacji konserwatorskiej. Są w nich stosowane metody porównawcze, rekonstrukcyjne oraz analityczne. Warto także podkreślić, iż uwzględniają praktyczne aspekty konserwacji, co jest typowe dla profilu naukowego dr Dareckiej.

Publikacje obejmują różne typy tekstów: artykuły naukowe, studia przypadków, rozdziały w monografiach. Jednak zostały tak dobrane, że Publikacje układają się w logiczny ciąg rozwoju badań - od ogólnych zagadnień konserwacji (Brama Wyżynna, Przedbramie), przez pogłębione studia obiektowe (Ratusz, Twierdza Wisłoujście), aż po refleksję metodologiczną (Muzeum Bursztynu).

Reasumując, zestaw publikacji dr Katarzyny Dareckiej spełnia kryteria cyklu publikacji habilitacyjnego i może być uznany za wartościowy wkład w rozwój nauki, głównie ze względu na oryginalny i aplikacyjny charakter.

Oba elementy składające się na osiągnięcie naukowe – monografia oraz cykl artykułów wzajemnie się uzupełniają, w spójny sposób dokumentując wartościowe pod względem merytorycznym badania z zakresu ochrony i konserwacji zabytków.

Wymóg istotnego wkładu w rozwój dyscypliny należy uznać za w pełni spełniony.

3. Ocena aktywności naukowej Kandydatki w innych uczelniach i jednostkach kultury

Przypadek Pani dr Katarzyny Marii Dareckiej jest szczególny, gdyż nie jest ona pracownikiem naukowo-dydaktycznym uczelni wyższej. Podstawowym miejscem pracy i prowadzonej działalności naukowej Kandydatki jest Muzeum Gdańska. Zgodnie z polskim prawem muzeum ma obowiązek prowadzenia działalności naukowej. Wynika to z ustawy o muzeach, która definiuje muzeum jako instytucję powołaną do pozyskiwania, konserwacji, naukowego badania i popularyzowania wiedzy o zbiorach. Działalność naukowa jest integralną częścią zadań każdej instytucji muzealnej, wpisanej do rejestru prowadzonego przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Oprócz podstawowego miejsca pracy Pani dr Darecka wskazała we wniosku działania prowadzone we współpracy z Instytutem Herdera w Marburgu, Politechniką Gdańską oraz Uniwersytetem w Pawii. Pewnym problemem jest fakt, iż większość opisanej aktywności to właśnie współpraca, która jest integralną częścią działalności naukowej w macierzystej jednostce. Dlatego za spełniający wymóg ustawowy należy uznać jedynie staż w Instytucie Herdera w Marburgu. Jest to renomowany zagraniczny ośrodek naukowy, a staż miał miejsce w 2019 roku, czyli już po uzyskaniu stopnia doktora przez Kandydatkę. Warto także podkreślić, iż staż ten zaowocował opracowaniami studialnymi i publikacjami naukowymi.

Wymóg aktywności realizowanej poza uczelnią macierzystą należy uznać za w pełni spełniony w stopniu zadowalającym.

4. Ocena pozostałej działalności naukowej i zawodowej Kandydatki

Na wstępie należy podkreślić, iż dorobek naukowy i zawodowy Pani dr Katarzyny Dareckiej przenikają się oraz wzajemnie uzupełniają. W niektórych przypadkach trudno je wręcz rozdzielić, dlatego należy je analizować i oceniać łącznie.

Oprócz monografii oraz cyklu artykułów, wskazanych jako podstawa postępowania habilitacyjnego, dorobek publikacyjny Kandydatki po uzyskaniu stopnia doktora obejmuje: jedną monografię oraz współautorstwo trzech monografii; dziewięć rozdziałów w monografiach (w tym jednej zagranicznej) oraz współautorstwo trzech rozdziałów; trzy artykuły w czasopiśmie, z których jedno nie jest ujęte w wykazie MNiSW. Niezbyt obszerny dorobek publikacyjny wynika ze specyfiki pracy muzealnika i konserwatora (o czym wspomniałem na wstępie tej części niniejszej recenzji). Na szczególną uwagę zasługują monografie, które zdają się stanowić dla dr Dareckiej podstawową formę prezentowania wyników badań. Najcenniejsze opracowanie w tej grupie bez wątpienia stanowi monografia *Okna w Gdańsku od średniowiecza do współczesności. Stolarka, oszklenie, okucia*. Jest to obszerne, pogłębione studium historyczne o bardzo dużym znaczeniu dla prawidłowej oceny wartości kulturowej poszczególnych obiektów zabytkowych oraz planowania prac konserwatorskich. Mimo, iż jest to opracowanie obejmujące tylko teren jednego miasta, to monografia ta stanowi bardzo cenne kompendium wiedzy dla specjalistów z całego kraju, zwłaszcza do studiów porównawczych z zakresu rozwiązań stosowanych w różnych okresach historii architektury.

Z działalnością publikacyjną zwykle w parze idzie wykonywanie recenzji wydawniczych, zwłaszcza na rzecz krajowych i zagranicznych czasopism naukowych. Jednak w dokumentacji habilitacyjnej brak informacji o działalności typu „peer review”. Tutaj znów wpływ może mieć charakter pracy i miejsce zatrudnienia Kandydatki.

Pani dr K. Darecka po uzyskaniu stopnia doktora sześciokrotnie występowała na konferencjach. Tylko jedna z tych konferencji miała charakter międzynarodowy. Dodatkowo Kandydatka była zaangażowana (jako członkini komitetów naukowych) w organizację dwóch konferencji. W liczbach bezwzględnych dorobek ten wydaje się dość skromny, gdyż średnio daje jedno wystąpienie na dwa lata. Niemniej jednak Pani Darecka miała możliwość skonfrontować wyniki swoich badań z poglądami prezentowanymi przez innych naukowców oraz zapoznać się z aktualnymi tendencjami z zakresu ochrony i konserwacji zabytków. W tym kontekście warto także podkreślić, iż wszystkie wystąpienia oscylowały wokół głównych zainteresowań badawczych Kandydatki.

Pani Katarzyna Darecka w dokumentacji załączonej do wniosku w punkcie dotyczącym uczestnictwa w pracach zespołów badawczych realizujących projekty finansowane w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych, wskazała dwa projekty, z których żaden zdaje się nie spełniać wymogu konkursowego pozyskania środków na prowadzenie badań. Jednak w dalszej części dokumentacji dotyczącej udziału w programach międzynarodowych, zamieściła informację o udziale w projekcie badawczym w ramach programu Horyzont 2020. Pomijając to drobne niedociągnięcie, należy podkreślić, że Kandydatka ma dość bogate doświadczenie pracy w interdyscyplinarnych zespołach badawczych, w tym międzynarodowych. Większość wskazanych we wniosku projektów oscylowała wokół ochrony i konserwacji zabytkowych obiektów Gdańska i regionu. Część z nich miało charakter realizacyjny, a badania stanowiły komponent prac przedprojektowych, co jest typowe dla złożonych przedsięwzięć konserwatorskich.

W zakresie oceny działalności zawodowej na wstępie należy podkreślić, iż dr Darecka nie jest z wykształcenia architektem, lecz konserwatorem, co miało istotny wpływ na przebieg kariery. Uwagę zwraca bogaty dorobek z zakresu konserwacji dzieł sztuki i architektury. Kandydatka w dokumentacji habilitacyjnej wykazała 20 opracowań studialnych (w tym 6 wykonanych po uzyskaniu stopnia doktora) oraz 25 opracowań projektowych (w tym 19 po uzyskaniu stopnia doktora). W tym bogatym dorobku działalność zawodowa z zakresu ochrony i konserwacji (w tym projektowa) przenika się z działalnością badawczą, co stanowi dowód wdrażania wiedzy specjalistycznej w praktyce, a z drugiej strony zrealizowane projekty niejednokrotnie stały się źródłem publikacji naukowych. Dopełnieniem obrazu aktywności zawodowej jest wykaz nadzorów konserwatorskich prowadzonych przez Panią Katarzynę Darecką m.in. ramienia Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków.

Odnosić także trzeba ugruntowany status eksperta, znajdujący odzwierciedlenie w szeregu opracowań oraz uprawnieniach nadanych przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Ze względu na specyfikę pracy Pani dr Dareckiej istotnym komponentem dorobku są działania upowszechniające dziedzictwo kulturowe i ochronę zabytków. Obejmują one przygotowanie merytoryczne ekspozycji i wystaw w Muzeum Gdańska, a także wystąpienia popularyzacyjne i promocyjne (w tym wykłady, spotkania z mieszkańcami, wywiady oraz udział w produkcjach multimedialnych).

W zakresie oceny wpływu na ochronę dziedzictwa kulturowego, to jego potwierdzeniem jest szereg nagród, które Pani Katarzyna Darecka uzyskała za swoją działalność naukową i zawodową. Doceniona została m.in. przez Marszałka Województwa Pomorskiego, Prezydenta Miasta Gdańska oraz Generalnego Konserwatora Zabytków i Stowarzyszenie Konserwatorów Zabytków. Uzyskała srebrną i złotą odznakę Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Za opiekę nad zabytkami”.

Dane naukometryczne zostały przedstawione przez Kandydatkę bardzo lakonicznie. Wskazane zostały tylko wartości liczbowe poszczególnych wskaźników, zaczerpnięte Google Scholar. Brak danych z renomowanych baz takich jak Web of Science oraz Scopus. Dorobek dr Dareckiej koncentruje się głównie na publikacjach książkowych i działalności konserwatorskiej, co może ograniczać obecność w międzynarodowych bazach cytowań. Jednocześnie trzeba pamiętać, iż dane różnią się zasadniczo w zależności od źródła oraz dyscypliny naukowej. W dyscyplinie „architektura i urbanistyka”, kandydaci do habilitacji mogą reprezentować różne profile zawodowe i naukowe. Każdy z nich charakteryzuje się innym typem dorobku, podejściem badawczym i bibliometrycznym. Dlatego ocena dorobku opiera się nie tylko na wskaźnikach bibliometrycznych, ale też na jakości i wpływie prac, np. uznanych projektach, ekspertyzach, działalności konserwatorskiej. Jednak zwracam na to uwagę, gdyż – czy tego chcemy, czy nie – nasze dokonania już są, a w przyszłości zapewne w jeszcze większym stopniu będą przedmiotem oceny w oparciu o takie mierzalne wskaźniki.

Należy ocenić, że zgromadzony dorobek jest adekwatny do etapu oraz ścieżki kariery naukowej i zawodowej Kandydatki.

5. Ocena działalności dydaktycznej i organizacyjnej Kandydatki

Chociaż w świetle wymogów ustawowych nie jest to konieczne, w dokumentacji habilitacyjnej została zamieszczona informacja na temat działalności dydaktycznej. Dlatego wypada, przynajmniej w kilku zdaniach, się odnieść do tej części dorobku Kandydatki.

Ponieważ dr Darecka związana jest przede wszystkim z Muzeum Gdańska, więc większość aktywności tego typu mieści się w ramach działalności popularyzatorskiej. Jednak prowadziła także zajęcia w ramach studiów podyplomowych na Politechnice Gdańskiej oraz Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. Miała także okazję wygłosić wykłady dla studentów kierunku Architektura na Politechnice Gdańskiej oraz dla studentów kierunku Konserwacja i Restauracja Dzieł Sztuki w specjalności konserwacja witrażu w Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu. Przede wszystkim godne podkreślenia, jest umiejętne łączenie działalności dydaktycznej, zawodowej i naukowej, gdyż wszystkie zajęcia dydaktyczne miały tematykę zbieżną z zainteresowaniami badawczymi Kandydatki. Jednocześnie nie może się ona wykazać osiągnięciami z zakresu promotorstwa prac dyplomowych wykonywanych przez studentów studiów wyższych.

W zakresie działalności organizacyjnej warto wspomnieć iż Kandydatka jest sekretarzem gdańskiego oddziału Stowarzyszenia Konserwatorów Zabytków. Angażowała się także w organizację różnych wydarzeń naukowych, edukacyjnych i okolicznościowych.

Należy ocenić, że zgromadzony dorobek dydaktyczny i organizacyjny stanowi wartościowe uzupełnienie osiągnięć naukowych Kandydatki.

6. Uwagi dotyczące dokumentacji habilitacyjnej

Dokumentacja habilitacyjna jest obszerna i została przygotowana bardzo starannie. Dotyczy to zarówno strony redakcyjnej, jak i edytorskiej. Tekst jest dobrze napisany – w sposób rzeczowy i komunikatywny. Jednak trudno nie oprzeć się wrażeniu, że Kandydatka próbowała nieco ponad miarę zwiększyć objętość oraz wzmocnić naukowy wydźwięk swojego dorobku. Świadczyć o tym może na przykład zamieszczenie Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Gdańsku w wykazie zatrudnienia w jednostkach naukowych lub artystycznych. Co więcej, Kandydatka załączyła do wniosku cały szereg publikacji, które nie mają charakteru naukowego – zapewne z obawy, że liczba tych naukowych jest niewystarczająca. Te obawy są, moim zdaniem, bezpodstawne, gdyż ze względu na fakt iż jest osobą spoza środowiska akademickiego, najważniejszą wartością osiągnięć dr Dareckiej jest efekt synergii działalności naukowej, dydaktycznej oraz zawodowej.

Pomimo tych drobnych zastrzeżeń, należy stwierdzić, że dokumentacja stanowi bardzo dobrą prezentację sylwetki Kandydatki.

IV. WIOSKI KOŃCOWE

Niniejsza recenzja dotyczy dokumentacji habilitacyjnej przygotowanej przed doktor Katarzyną Marię Darecką, kustosz dyplomowaną z Muzeum Gdańska, przekazanej do recenzji przez Radę Dyscypliny Naukowej Architektura i Urbanistyka na Politechnice Gdańskiej.

Dr Katarzyna Darecka posiada rozbudowany dorobek naukowy obejmujący badania nad zabytkową stolarką architektoniczną, w szczególności oknami, drzwiami, wrotami oraz ich detalem technicznym i artystycznym. Specjalizacja Kandydatki w zabytkowej stolarce architektonicznej jest niszowa, ale bardzo cenna i dobrze udokumentowana. Jest autorką dwóch monografii: *Okna w Gdańsku od średniowiecza do współczesności* oraz *Drzwi i wrota w Gdańsku*, które stanowią istotny wkład w dokumentację i analizę dziedzictwa architektonicznego Gdańska. Jej prace cechuje interdyscyplinarność, łącząca historię architektury, konserwację zabytków oraz rzemiosło artystyczne.

Dr Darecka jest uznaną konserwatorką zabytków, rzeczoznawczynią Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Specjalizuje się w badaniach i projektowaniu konserwatorskim stolarstwa architektonicznego, wystrojach zabytkowych wnętrz oraz rzemiosle artystycznym. Jej prace mają istotne znaczenie dla ochrony dziedzictwa kulturowego Gdańska.

Dorobek dr Katarzyny Dareckiej wpisuje się w profil konserwatorski w dyscyplinie „architektura i urbanistyka”. Kandydatka aktywnie uczestniczy w życiu naukowym i konserwatorskim, m.in. poprzez publikacje, ekspertyzy oraz udział w projektach dokumentacyjnych.

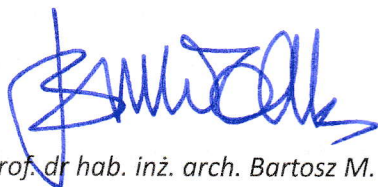
Do mocnych stron recenzowanego dorobku zaliczyć należy:

- ciągłość zainteresowań badawczych znajdujący odzwierciedlenie w przedstawionych do oceny publikacjach;
- udział w znaczących projektach konserwatorskich i badawczych;
- zaangażowanie w działalność środowiskową i popularyzatorską.

Najłabszymi elementami przedstawionego do oceny dorobku są zaś niski poziom cytowalności oraz ograniczona obecność w publikacjach międzynarodowych.

Reasumując, po zapoznaniu się z dokumentacją, stwierdzam, że wniosek spełnia wymogi formalne, a przede wszystkim, iż dorobek dr Katarzyny Dareckiej jest solidną podstawą do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego oraz reprezentuje wysoki poziom merytoryczny.

W związku z powyższym uznaję, że monografia oraz cykl artykułów, wskazane przez Kandydatkę jako główne osiągnięcie wraz z pozostałym dorobkiem naukowym oraz zawodowym spełniają wymóg istotnego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej i mogą stanowić podstawę nadania Pani doktor Katarzynie Marii Dareckiej stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych, w dyscyplinie architektura i urbanistyka.

prof. dr hab. inż. arch. Bartosz M. Walczak
lipiec – sierpień 2025